

Anmeldt i *folketinget* $2^2/2$ (F. sp. 2541). Behandlingsmåden $2^6/2$ (F. sp. 2543). Eneste beh. $2^3/4$ (F. sp. 3771). Partiernes ordførere: Smørum, Niels Eriksen, Fibiger, Skytte, Hans Hansen (Rørby) og Fuglsang.

Forslaget til beslutning havde følgende ordlyd:

Folketinget beslutter at opfordre regeringen til at fremsætte forslag om, at landmænd og andre, hvis ejendom eksproprieres for militære formål, af staten sikres adgang til anden ejendom, hvorved deres livs- og arbejdsforhold kan videreføres under samme vilkår, som de havde indtil ekspropriationen.

Som ordfører for forslagsstillerne pointerede *Fuglsang* (DK), at det ikke var selve erstatningsbeløbenes størrelse, forespørgslen tog sigte på. „Som det vil være kendt fra visse skrivelser i pressen, har de militære myndigheder, sig selv lig, heller ikke her været smålige, når det drejer sig om at bruge skatteydernes midler. Dette være sagt, uden at jeg dog i tilfælde som disse, f. eks. med hensyn til erstatningsbeløbene ved ekspropriationen i Borris, ser mig i stand til at dele den forargelse, der fra forskellig side er kommet til udtryk.“ Hvad det drejede sig om var efter forslagsstillerens opfattelse „noget helt andet end simpelthen det at skulle erstatte jordens og ejendommens værdi i penge. Der er her tale om familier, som med magt og ofte med ganske kort varsel jages bort fra det, de hidtil har betragtet som deres hjem, deres arbejdsplads og hele deres eksistensgrundlag. Det er i mange tilfælde jord, som de selv ved års slid og møje har fravristet en barsk natur, der så sandt intet giver af sig selv. Det er agre, som de så at sige med deres egne hænder har formet af selve den golde hede, og som efterhånden er blevet en del af deres liv.

Og hvad værre er: denne meningsløse ødelæggelse sker, uden at den gavner nogen som helst. I sidste instans hænger løsningen af dette spørgsmål sammen med hele vor jordpolitik, sådan som den er i den nuværende situation.“

På regeringens vegne fremsatte *fiskeriministeren* en redegørelse, i hvilken han gjorde gældende, at grundlovens § 80 tilsikrede borgere, der for almenvellets skyld måtte afstå deres ejendom, en *pengeerstatning*, ikke derimod en *naturalerstatning*. „Ekspropriationer til militære formål foretages i henhold til loven om ekspropriation i visse militære øjemed af 11. april 1934 af staten eller af en kommune med forsvarsministerens samtykke. Skal staten eller nærmere betegnet forsvarsministeriet eller vedkommende kommune så skaffe erstatningsejendom til de borgere, der rammes, må denne ejendom normalt enten tilvejebringes ved en ny ekspropriation, hvilket synes mig noget mærkeligt og